

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 647/2017-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Dášou Komkovou, Hlavná 27, Prešov, ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 65/2009, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Dášou Komkovou, Hlavná 27, Prešov, ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 65/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti, ako i z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 9 C 65/2009 vyplýva, že sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu je účastníkom napadnutého konania o zriadenie vecného bremena práva prechodu a prejazdu v prospech žalobcu k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. Sťažovateľ podal žalobu okresnému súdu 12. mája 2009. Okresný súd o nej rozhodol rozsudkom č. k. 9 C 65/2009-71 z 29. marca 2010 tak, že ju v celom rozsahu zamietol. Na základe odvolania sťažovateľa bol tento rozsudok v odvolacom konaní uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 101/2010 z 11. októbra 2010 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie okresnému súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„... V intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu súd prvej inštancie doplnil dokazovania v naznačenom smere a dňa 8. 4. 2013 medzitýmny rozsudkom sp. zn. 9 C 65/2009-207 zo 8. 4. 2013 rozhodol, že nárok žalobcu na zriadenie vecného bremena ako sa to domáhal vo svojej žalobe je opodstatnený za finančnú náhradu vo výške 15 ročného tržného nájomného koridoru... Proti tomuto medzitýmnemu rozsudku podal... žalovaný odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku a zamietnutie žaloby žalobcu.

O odvolaní žalovaného proti medzitýmnemu rozsudku rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 7 Co 119/2013 zo dňa 23. 1. 2014 tak, že potvrdil napadnutý rozsudok s výnimkou výroku o určenie finančnej náhrady vo výške 15ročného tržného nájomného, zrušil rozsudok vo výroku o určenie finančnej náhrady vo výške 15ročného nájomného a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 119/2013 zo dňa 23. 1. 2014 podal žalovaný dovolanie v dovolacej lehote, o ktorom Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 6 Cdo 180/2014 zo dňa 29. 9. 2015 rozhodol tak, že dovolanie žalovaného odmieta. Uznesenie dovolacieho súdu bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 6. 11. 2015.

... vzhľadom na zdĺhavosť doterajšieho konania, ktoré začalo dňom 12. 5. 2009 doručením žaloby na súd, pričom i napriek uplynutiu doby skoro 8 rokov od začatia konania, konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené a je predpoklad, že v prípade podania odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bude rozhodnuté o výške finančnej náhrady za zriadenie vecného bremena toto konanie sa predĺži...

... sťažovateľ svojim listom doručeným súdu dňa 10. 2. 2017 vyzval predsedu Okresného súdu, aby v rámci svojej právomoci zjednal nápravu a zabezpečil odstránenie prieťahov v konaní...

Ja sťažovateľ mám za to, že... prejednávajúca vec jak po skutkovej tak aj právnej nie je zložitá a doterajšia dĺžka napadnutého konania nie je závislá od zložitosti veci.

... správanie sa sťažovateľa v ničom neprispelo k doterajšej dĺžke konania, pretože tento pokiaľ mu to zdravotný stav umožňoval sa vo väčšine zúčastňoval pojednávaní navyše ako účastník bol zastúpený právnym zástupcom advokátom, ktorému riadne udelil plnomocenstvo na celé konanie a ktorý sa všetkých konaní taktiež pravidelne zúčastňoval.

Neefektívna činnosť súdu prvej inštancie počas trvania 9 rokov trvajúceho súdneho neskončeného sporu zapríčinila zbytočné prieťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné.

Zdĺhavosť súdneho konania a zapríčinené prieťahy v konaní u mňa sťažovateľa vyvoláva pocit trvalej neistoty, spôsobuje absolútnu nemožnosť akéhokoľvek užívania nehnuteľnosti pre znemožnený prístup peši a motorovým vozidlom, uskutočniť a zrealizovať plánovaný zámer, postaviť na pozemku súkromnú rekreačnú vilku v súlade so schváleným územným plánom Mesta Vysoké Tatry.

Z vyššie uvedených dôvodov sťažovateľovi vznikajú značné škody spočívajúce v oddiaľovaní výstavby a narastaní cien na výstavbu, pri čom na druhej strane žalovaný si viac ako 9 rokov bezstarostne užíva finančné prostriedky za odpredanú nehnuteľnosť právnej predchodkyňi sťažovateľa, pri čom k odpredaju pozemku zo strany žalovaného právnej predchodkyňi sťažovateľa došlo z dôvodu, že v tom čase nevyhnutne potreboval financie pre iné svoje aktivity...

... Z vyššie uvedených dôvodov a aj vyčísleného rozsahu... ja sťažovateľ si uplatňujem priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 25 000 €.“

Sťažovateľ na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti žiada, aby ústavný súd o nej rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikáže okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 25 000 €, ako aj trovy právneho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 647/2017-16 z 18. októbra 2017 prijal sťažnosť na ďalšie konanie v rozsahu sťažovateľom označených práv.

Sťažovateľ doručil ústavnému súdu 24. novembra 2017 podanie, v ktorom sa uvádza:
„Vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľa... ktorou namieta porušenie jeho základného práva... podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva... podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 65/2009, oznamujem Ústavnému súdu SR, že sťažovateľ svoju sťažnosť... berie späť.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu aj možnosť rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju sťažnosť späť (m. m. II. ÚS 38/96, II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti nepripustí. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúma, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

V okolnostiach veci sťažovateľa ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa, a teda nie sú dané dôvody k nepripusteniu späťvzatia sťažnosti.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd akceptoval prejav vôle sťažovateľa aj napriek skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo až po rozhodnutí ústavného súdu o jej prijatí na ďalšie konanie, a konanie o nej zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2017